

Ioannis|| Climaci Ab-||batis Montis|| Synai,|| Scala Paradisi

Johannes <Climacus>

Coloniae, 1583

VD16 J 520

Vita Euagrij Philosophi à Synesio Cyrenes episcopo ad Christi fidem
conuersi. Capvt CXCV.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55433](#)

SENEX quidam morabatur in Sciti. Hic
quadam venit Alexandriam, ut¹ opus man-
um suarum venderet, videntque ibi iuniorum
monachum ingressum esse cauponam. Quia exire
senex vehementer afflatus, manebat forsitan expe-
ctans, donec egressi iuueni colloqueretur.
Quod & factum est. Mox enim ut egressus est iu-
uenis, tenuit illū senior per manus, & seorsum il-
lum ducēs, dixit ei: An nescis, Domine frater, quia
² habitum Angelicum fers? Ignoras, quia iuuenis
es? Non nosti, quia multi sunt inimici nostrili-
quei? Nescis, quia & per oculos, & per aures, & per
figuras varias, & habitus, monachi in catarib[us]
læduntur? Tu autem in cauponas ingredieris, &
quæ non vis, audis, & quæ sunt noxia, vides, inho-
nestisq[ue]; & viris & mulieribus coniungeris. Noli
itaque, fili mi, noli, obsecro, sic agere, sed fugi in
eremum, ubi cum Dei adiutorio saluari potes re-
spondit ei iunior: Perge senior. Deus non querit
nisi cor mundum. Tunc expandens in cœlum am-
bas manus suas senex ait: Gloria tibi Deus. Ecce et
nun ego habeo in Sciti annos quinquaginta qua-
que, & mundū cor non habeo; hic autē in tabernaculo
conuersans cordis munditiā possidet.

¹ Nota. Ut opus manū suarum venderet.

² Vides habitum monachi esse habitum Angelicum?

Vita Euagrij Philosophi à Synesio Cyrenes episcopi
ad Christi fidem conuersi.

CVM Alexandriæ essemus, Leontius Apami-
ensis vir religiosus, ac fidelissimus, venit et
Pentapoli, multis enim iam annis Cyrene
moratus

moratus fuerat. Venit autem diebus Eulogij sancti Alexandrini Patriarchæ, eiusdem Cyrenensis urbis futurus Episcopus. Cumq; in familiari colloquio essemus, narrauit nobis dicens: Fuit temporibus Theophilii beatissimi Patriarchæ Alexandri Cyrene Episcopus Synesius Philosophus. Qui cum venisset Cyrenem, reperit illic Philosophum quendam Euagrium nomine, qui sodalis suus in studijs liberalibus fuerat, amicum sibi charitatem, sed religione gentilem, & culturæ idolorum maximè deditum. Eum Episcopus Synesius ab idolatria transfigratus ad culturam Christi satagabat, curamque ingenem eius rei sibi assumperat pro charitate, quam erga ipsum à principio habuerat. Ille vero minimè id patiebatur, neque illius doctrinam admittere volebat. Episcopus tamen præ nimio ad illum amore, ne sic quidem tædio victus desistebat diebus illum si gulis horari, & instruere, ac inducere, ut Christo crederet, ipsiusq; sacramenta susciperet. Cumq; illi quotidianis ista monita dare persistaret dixit ad eum semel Philosophus: Verè, mi domine Episcope, cum ceteris, quæ mihi displicant in Christianis, hoc est, quod consummationem seculi istius futuram dicunt, & post consummationem omnes, qui ab initio seculi fuerunt, homines, in isto corpore resurrecturos, carnemq; hanc incorruptibilem recepturos & immortalem, atque ita in p. petuum vivi sturos, sive que corū, quæ in corpore gesserunt, premia percepturos. eum etiam, qui miseretur pauperi, sc̄ne ari Deo, & qui dispergit in pauperes, & inopes, in cœlo sibi thesauros reponere, & cunctuplicata, quæ erogauerit, in regeneratione cum æterna vita à Christo esse reddenda. Quæ omnia cum dicuntur, deceptio, & irrisio, & fabula mihi videntur

Videntur. Episcopus autem Synesius asserebat
omnia Christianorum vera esse, nihilque omni-
no habere falsum, vel veritati contrarium, idque
multis documentis asserebat, & persuaderet illi
nitezatur. Post multum vero temporis, cum illa
induxisset Christianum fieri, baptizauit ipsum,
& filios eius, cunctosque domesticos illius. Cate-
rūm non multò postea quam baptizatus fuerat
dedit Episcopo auri tria centenaria in usum pau-
perū, dicens: Accipe aurū istud, & distribue illud
pauperibus, & fac mihi cautionē manu tua, quid
Christus mihi ipsum reddet in futuro seculo. Qui
suscepto auro, prompte illi, ut petebat, cau-
tionem fecit. Vixit itaque post baptismum annos
aliquot Philosophus, ac tandem infirmatus est ad
mortem. Cum vero morti proximus esset, dixi
filijs suis: Quando curabitis funus meum, charta
istam in meis manibus ponite, & me cum illa se-
pelite. Mortuo autem illo, fecerunt filii, sicut ei
ipse præceperat, sepelieruntque eum cum chiro-
grapho. Tertia vero post sepulturam die, apparu-
it Episcopo Synesio nocte quiescenti, dicens: Ve-
ni ad sepulchrum, ubi iaceo, & accipe chirogra-
phum tuum. Accepī enim debitum, satisfactum
que mihi est, atque ut certior eius rei fias, propria
mea subscripti manu. Ignorabat autē Episcopus
quod chirographum illud consepelisti ei. Ma-
nē autem facto, accessitis filijs eius dixit: Num
liquid cum patre vestro in monumento posui-
stis? Illi putantes, quod eos de pecunijs interro-
get, dixerunt ei: Nihil, Domine, præter patim̄
consuetos. Quid igitur? Nunquid vel chartam di-
quā consepelistis ei? Tunc recordati illi (ignor-
bant enim, quod de chirographo diceret) dixerit
ei: Ita sanè, Domine. Chartā enī quandam mori-
dedit

dedit nobis, & ait: Quando sepelietis me, chartā istā mihi in manibus date, nullo penitus sciente. Tunc dixit illis Episcopū somnium, quod nocte illa videat, sumensque illos cum clericis, ac primarijs ciuitatis accessit ad Philosophi tumulum. Quo aperto, inuenierunt iacentem Philosophum, chirographumque manu Episcopi conscriptum suis manibus tenentem. Accipientes autem chirographum ex illius manibus, aperuerunt, inuenientq; in eo nouiter manu Philosophi subscriptū ita: Ego Euagrius Philosophus tibi sancti monitino Synesio Episcopo salutem. Accepi debitum in his literis manu tua conscriptum, satisfactumque mihi est, & nullum cont. a te habeo ius propter autū, quod dedi tibi, & per te Christo Deo, & Saluatori nostro. Qui vero conuenerant, hoc viventes obstuپerunt, & per multas horas clamauerunt Kyrieleion glorificantes Deum, qui facit mirabilia, talesq; ac tantam promissionū suarū evidentia dat seruis suis. Asserebat autē & hoc idem Dominus Leontius, cautionem illam manu Philosophi subscriptam seruari usque hodie, atque in sacario sanctae Cyrenensis Ecclesiæ custodiri, & quicunque sacarij custos ingrederetur, hanc illi cum cæteris vasis sacris assignari custodiendā cum omni diligentia, atque eum deinceps successō, suo integrā illā, in uolatā reconsignare. Miraculum, quod pueris Apamienisbus contigit, qui ioco verba sanctæ consecrationis protulerunt.

C A P V T. C X C V I.

Narravit nobis Gregorius Africanus prouinciae Praefectus, fidelis vir, & monachorū, ac pauperum amator, bonisq; omnibus semper congaudens. In prouincia, inquit, mea,

(erae)